

Говорейки обаче за митовете и легендите на ромите, за техните вярвания, за приказното овеществяване на техните надежди, мечти и социални стремления, би било неправилно да не обърнем внимание и на носителя на цялото това народно творчество – ромският език. Липсата на каквито и да е сериозни, включително и най-вече сравнителни изследвания върху него пречи да се установи напълно безспорният факт, че това е един от най-поетичните езици на Земята, скрито остава обстоятелството, че тъкмо в ромският език откриваме, при това с много точна историческа символика, вече забравената семантика на много понятия в областта на топонимията, при това във световен мащаб, съвсем недостатъчна публичност има и неговата характерна описателност, говореща както за древния му произход, така и за самостоятелността му, за избегнатите влияния върху него на другите езици, сред които той е битувал и се е развивал. Но нека оставим този твърде важен въпрос на бъдещите изследователи на ромския език, които, надявам се, няма да закъснеят да се появят.

Тук само искаме да препоръчаме на скептика, преди да поклати отрицателно глава, добронамерено да се запознае с фактите, подбрани и представени безпристрастно в тази книга. И като се има предвид, че тя не претендира за изчерпателност, нейната цел е само да постави основата за бъдещи публикации и изследвания по темата.